

[Kyed.]

neren, uanset om Kautionisten er betalingsdygtig eller ej og uanset den Virkning, et saadant Moratorium vilde have for de Pengeinstitutter, der særlig arbejder i Landbrugskredse. Trods alt maa man nemlig ikke glemme, at der ogsaa er Hensyn at tage til Sparerne, og derfor maa det undersøges i det Udvalg, som kommer, om der ikke kunde være Anledning til at finde en ændret Form for Affattelsen af denne Paragraf. Jeg indrømmer, at det er et saare vanskeligt Spørgsmaal. Jeg indrømmer ogsaa, at man maa ikke komme til at slaa noget i Stykker for Kautionisten, men paa den anden Side er der Forskel paa dem, og denne Forskel tror jeg, man maa tage under Overvejelse. Dernæst vedrører Spørgsmaalet ogsaa i høj Grad adskillige Pengeinstitutter, Sparekasser og Smaabanker, der særlig virker overfor Landbruget. Jeg henstiller altsaa, om ikke dette Spørgsmaal kan blive taget op til fornyet Undersøgelse.

I § 13 foreslaas der, at Bestemmelsen om de 35 pCt., som efter den gældende Akkordlov kan tillægges en Panthaver eller en Kreditor, naar han indgaar paa Akkord, saaledes at han kan faa 35 pCt. udbetalt senere, hvis det viser sig, at Tiderne bedrer sig, skal bortfalde. Vi har fra vor Side ikke tillagt denne Bestemmelse nogen Betydning, idet vi mener, at der ikke er Ud-sigt til, at de Priser, den bygger paa, vil komme frem, men jeg gaar ud fra, at den nu foreslaaede Paragraf er at forstaa paa den Maade, at for de Akkorder, der er lavet, og hvor den paagældende Bestemmelse er taget i Betragtning, maa denne Bestemmelse fortsat opretholdes, indtil de Aar er udløbet, for hvilken Akkorden gælder.

Fra Venstres Side vil vi gaa ind i Drøftelsen af de Problemer, som dette Lovforslag rejser, og vi gør det i Haab om, at det vil lykkes at finde en Ordning, der kan være medvirkende til at skabe Betingelser for, at de færrest mulige Tvangsauktioner og Realisationer af Ejendomme finder Sted. Jeg vil haabe, at det vil være muligt at komme til Forstaaelse om et Forslag, der tager størst mulig Hensyn til Debitorerne, uden at Kreditorernes berettigede Krav lades ude af Betragtning, men Grundlaget for Nyttens af det hele mener jeg maa være ikke fortsat at stille sig afvisende med Hensyn til Arbejdet for at skaffe Mulighed for Genskabelse af Landbrugets og andre Erhvervs Rentabilitet, thi uden en virkelig positiv Indsats i Retning af at skabe Mulighed for Rentabilitet vil dette Lovfor-

slag og flere dermed ikke opnaa den til-sigtede Virkning.

Jeg skal herefter paa mit Partis Vegne give Tilsagn om en velvillig Forhandling og kort Udvalgsbehandling af dette Lovforslag og det saare vigtige Spørgsmaal; som det drejer sig om. Jeg tror, at som Lovforslaget foreligger, giver det et godt Grundlag for en Løsning af dette Spørgsmaal.

A. C. D. Petersen: Det Lovforslag, der her foreligger, er Tillæg til en ældre allerede bestaaende Lov, saaledes som det ogsaa fremgaar af Titelen, nemlig Lov Nr. 142 af 28. April 1931 om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord. Nu søger man gennem det foreliggende Lovforslag at skaffe en Mulighed for Henstand med de Betalinger, som de paagældende kriseramte Landbrugere skal yde, og denne Henstand søger Lovforslaget ogsaa at fastlægge for dem, der har kautioneret for de Forpligtelser, der er.

Selve Lovforslagets Teknik har jeg i og for sig ikke meget at indvende imod. Jeg tror, at til det, man ønsker at opnaa, vil Lovforslaget sikkert være nogenlunde tjenligt. Lovforslaget har man delt i tre Hovedafsnit, som hver især tager Sigte paa sit. Det første angaar den saakaldte Indefrysning. Det andet Hovedafsnit, §§ 12—16, giver, saa vidt jeg forstaa, en Mulighed for, at ogsaa de, der har faaet Akkord, kan komme ind under Moratoriebestemmelserne. Det tredje Afsnit omfatter alene § 17, i hvilken man foreslaar at forøge det Millionbeløb, der er Tale om, saaledes at den Finansministeren tillagte Bemyndigelse udvides til at omfatte et Beløb af indtil 20 Mill. Kr.

Som sagt, Lovforslagets Enkeltheder finder jeg ikke Grund til her ved første Behandling at gaa ind paa, idet jeg tror, at hvis vi skal have noget Udbytte af Drøftelsen heraf, skal det være ved den Udvalgsbehandling, der naturligvis maa følge efter første Behandling. Men om Lovforslagets Principper vil jeg gerne fremsætte nogle Bemærkninger, idet det jo ikke er et nyt Afsnit af Landbrugskriseforholdene, der her foreligger til Behandling, men det er den 5te ordinære Samling, i hvilken dette og det andet høje Ting beskæftiger sig med Foranstaltninger til Hjælp for Landbruget i den Krisesituation, vi har. Vi staaar derfor ikke erfaringsløse overfor de Virkninger, som disse forskellige Kriseforanstaltninger